

**การสื่อสารโดยการประยุกต์ตามหลักพระพุทธศาสนาเพื่อสร้างคามนิยม
ของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร***
COMMUNICATION THROUGH THE APPLICATION OF BUDDHIS PRINCIPLES
FOR CREATING POLITICAL POPULARITY AMONG LOCAL POLITICIANS
IN SAMUT SAKHON PROVINCE

พระใบฎีกาพงษ์ศักดิ์ ขนติพล, อภิญญา ฉัตรช่อฟ้า, สุมาลี บุญเรือง
Phrabaideeka Phongsak Khantiplo, Apinyar Chatchorfa, Sumalee Boonrueang
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Corresponding Author E-mail: phongsak77777@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. ศึกษาความนิยมทางการเมือง 2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมือง และ 3. นำเสนอการสื่อสารโดยประยุกต์หลักวจีสุจริตเพื่อสร้างคามนิยมการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร โดยการวิจัยแบบผสมวิธี ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 19 รูปหรือคน และการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา สรุปตารางความถี่และพรรณนาความ และการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.926 จากประชาชนจังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนในจังหวัดสมุทรสาคร มีความนิยมนักการเมืองท้องถิ่นที่มีผลงาน ซื่อสัตย์ เข้าถึงประชาชน ทำเพื่อชุมชน และให้ความสำคัญกับคุณธรรมของนักการเมือง โดยความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อนักการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง 2. ปัจจัยหลักการสื่อสารส่งผลต่อการสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สามารถทำนายได้ร้อยละ 69.5 และปัจจัยหลักวจีสุจริต 4 ส่งผลต่อการสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สามารถทำนายได้ร้อยละ 38.3 และ 3. การประยุกต์หลักวจีสุจริต 4 ช่วยสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในสมุทรสาคร ได้แก่ 1. สัจจวาจา พูดความจริง โปร่งใส ทำให้ประชาชนเชื่อมั่น 2. อปิสุณวาจา ไม่พูด

ให้แตกแยก มุ่งสร้างความสามัคคี 3. สันหวาจา พุดไฟเราะ สุภาพ เข้าใจง่าย ลดการต่อต้าน
4. มันทมาสา พุดอย่างมีสาระ ชัดเจนตรงประเด็น ส่งเสริมบรรยากาศการเมืองที่ดีเปิดกว้าง
และประชาธิปไตยระดับท้องถิ่น

คำสำคัญ: การสื่อสาร; การประยุกต์; หลักพระพุทธศาสนา; การสร้างค่านิยม

Abstract

This research article aimed: 1. To examine political popularity, 2. To investigate the factors influencing political popularity, and 3. To propose a communication approach that applies the principle of Verbal Right Conduct (Vaci-sucarita) to enhance the political popularity of local politicians in Samut Sakhon Province. A mixed-methods design was employed. The qualitative research collected data by in-depth interviewing 19 key informants and focus group discussions, data were analyzed thematically, summarized in frequency tables, and presented descriptively. The quantitative research collected data by questionnaire with a reliability coefficient of 0.926 from 400 samples residents in Samut Sakhon. The data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, along with hypothesis testing through multiple regression analysis.

The research results were found that 1. People in Samut Sakhon Province liked local politicians who have achieved results, were honest, and approachable to the people, worked for the community, and gave importance to the morality of politicians. People's political popularity of local politicians was at a moderate level. 2. The main factors of communication affected the popularity of local politicians in Samut Sakhon Province with a statistical significance of 0.01. The communication principles predicted political popularity by 69.5 percent. The main factors of honest speech affected the popularity of local politicians in Samut Sakhon Province with a statistical significance of 0.01, and predicted the popularity of local politicians in Samut Sakhon Province by 38.3 percent. 3. The application of the 4 principles of honest speech helped to build political popularity of local politicians in Samut Sakhon, namely: 1. Truthfulness, speaking the truth, being transparent, making people believe; 2. Apisunavaja, not speaking to cause

division, aiming to create unity; 3. Sanhavaja, speaking politely, politely, easily understood, reducing opposition; 4. Mantapasa, speaking with substance, clearly, to the point, promoting a good political atmosphere, openness, and local democracy.

Keywords: Communication; Application; Buddhist Principles; Political Popularity

บทนำ

ปัจจุบัน การเมืองท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตประชาชน โดยเฉพาะในจังหวัดสมุทรสาครที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นต่อผู้นำท้องถิ่น การสื่อสารตามหลักธรรมยังส่งเสริมการยอมรับความเห็นต่าง ความเห็นอกเห็นใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ช่วยให้ระบบประชาธิปไตยมีความเข้มแข็ง การฟังเสียงของประชาชนและสื่อสารอย่างมีสาระและสร้างสรรค์ จึงไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือทางการเมือง แต่ยังเป็นพลังที่ขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนตามแนวทางแห่งธรรมะและสันติภาพในสังคม (วัฒนา นนทิต, 2558)

ปัญหาการสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาครเผชิญปัญหาด้านการสื่อสารอย่างรุนแรง ทั้งจากทักษะการพูด การขาดวิสัยทัศน์ตามหลักพุทธศาสนา การครอบงำสื่อ ขาดจริยธรรม และบุคลากรด้านสื่อที่ไม่มีคุณภาพ ส่งผลให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่น (พระนุชิต นาคเสโน, 2565) การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำหลักวิสัยทัศน์ส่งเสริม นักการเมืองพูดความจริง ไม่ยุยงให้แตกแยก ช่วยลดปัญหาระบบอุปถัมภ์ สร้างภาพลักษณ์ที่โปร่งใส น่าเชื่อถือ สื่อสารอย่างตรงไปตรงมา และเสริมความเข้มแข็งของระบอบประชาธิปไตย ช่วยเสริมสร้างจริยธรรมและจรรยาบรรณในการสื่อสารของนักการเมือง ทำให้เกิดความไว้วางใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้นำกับประชาชน

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการสื่อสารตามหลักพุทธศาสนาเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร โดยมุ่งวิเคราะห์ระดับความนิยมปัจจัยที่มีผลต่อความนิยมและรูปแบบการสื่อสารที่เหมาะสม เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนกับนักการเมือง และส่งเสริมการเมืองที่มีคุณธรรม โปร่งใส และยั่งยืนในระดับท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร
3. เพื่อนำเสนอการสื่อสารโดยประยุกต์ตามหลักพระพุทธศาสนาเพื่อสร้างความนิยมการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเขตองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาครทั้งสิ้นจำนวน 587,703 คน (สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2567)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเขตองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 400 คน ตามสูตรการคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1967) ระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้อำเภอเป็นระดับ ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างเป็นสัดส่วน ดังตารางที่ 1

อำเภอ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
อำเภอเมืองสมุทรสงคราม	86,155	220
อำเภอบางคนที	25,470	65
อำเภออัมพวา	44,399	115
รวม	156,024	400

2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จากการสัมภาษณ์ จำนวน 18 รูปหรือคน แบ่งเป็น 5 กลุ่มประกอบด้วย 1. นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป 2. นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 3 คน 3. นักวิชาการด้านการสื่อสาร จำนวน 13 คน 4. นักการเมืองระดับท้องถิ่น จำนวน 3 คน และ 5. ผู้นำ ผู้นำชุมชน จำนวน 7 คน และจากการสนทนากลุ่มเฉพาะ จำนวน 8 รูปหรือคน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักการสื่อสาร ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักวจีสุจริต 4 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร ตอนที่ 3 การประยุกต์หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะการปฏิบัติตามหลักวจีสุจริต 4 ประกอบด้วย 1. การไม่พูดเท็จ (พูดคำจริง) 2. การไม่พูดคำหยาบ (พูดคำหวาน) 3. การไม่พูดส่อเสียด (พูดสมานสามัคคี) 4. การไม่พูดเพ้อเจ้อ (พูดมีสาระ) และมีการตรวจสอบเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นหรือค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha α -Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.926 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามสามารถนำไปแจกจ่ายกับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้สิทธิ์เลือกตั้ง

4.2 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับประชาชนผู้สิทธิ์เลือกตั้งและอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีต่อการสื่อสารโดยการประยุกต์ตามหลักพระพุทธศาสนาเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

4.3 นำข้อมูลดิบที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

5.1.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง และความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัด

สมุทรสาคร สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการพรรณนาความ

5.1.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ในจังหวัดสมุทรสาครโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

5.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลมาเรียบเรียง และจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) สรุปเป็นตารางความถี่และแผนภาพ ตีความหมายเชื่อมโยงความสัมพันธ์เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร สรุปจากการสัมภาษณ์และการแจกแบบสอบถามได้ดังนี้

1.1 ความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาครขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยหลัก เช่น ผลงานและพฤติกรรมที่สื่อสัทยต่อประชาชน การเข้าถึงและการช่วยเหลือชุมชน รวมถึงการสร้างควมไว้วางใจและความโปร่งใสในการทำงาน นักการเมืองที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างต่อเนื่องจะได้รับการสนับสนุน แต่หากมีพฤติกรรมทุจริตหรือมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตัว ความนิยมจะลดลง การใช้โซเชียลมีเดียช่วยสร้างภาพลักษณ์ให้ดีขึ้นและสามารถตรวจสอบการทำงานได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาเศรษฐกิจและการสนับสนุนสวัสดิการให้กับประชาชนยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ นักการเมืองได้รับความนิยม ประชาชนคาดหวังให้นักการเมืองทำงานจริงจังและสร้างความเปลี่ยนแปลงในชุมชนเพื่อความยั่งยืนและความเจริญรุ่งเรือง

1.2 ระดับความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านนโยบายสาธารณะ ($\bar{X}=3.25$) รองลงมาได้แก่ ด้านการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.25$) ด้านการขยายช่องทางมีส่วนร่วมทางการเมือง ($\bar{X}=3.22$) และด้านความเป็นตัวแทน ($\bar{X}=3.21$) ตามลำดับ

1.3 ปัจจัยหลักการสื่อสารที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.22$) เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้ ด้านผู้ส่งสาร ($\bar{X}=3.30$) ด้านสาร ($\bar{X}=3.21$) ด้านช่องทางสื่อสาร ($\bar{X}=3.21$) และด้านผู้รับสาร ($\bar{X}=3.21$) ตามลำดับ

1.4 หลักวจีสุจริต 4 เพื่อสร้างความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$) เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ หลักสัจจวาจา การพูดความจริง ($\bar{X}=3.41$) รองลงมาได้แก่ หลักมัทนภาษา การไม่พูดจาเหลวไหล ($\bar{X}=3.35$), หลักอปิสุณวาจา การไม่พูดจาอุยงให้คนอื่นทะเลาะกัน ($\bar{X}=3.26$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หลักสันหาวาจา การพูดจาไพเราะ ($\bar{X}=3.25$) ตามลำดับ

2. ปัจจัยสถาบันทางสังคมที่ส่งต่อวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า 1. ปัจจัยหลักการสื่อสาร ที่ส่งผลต่อการสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 69.5 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านผู้รับสารสามารถทำนายได้ร้อยละ 61.4, ด้านช่องทางการส่งสาร สามารถทำนายได้ร้อยละ 17.5 และด้านสาร สามารถทำนายได้ร้อยละ 11.4 ตามลำดับ 2. ปัจจัยหลักวจีสุจริต 4 ที่ส่งผลต่อการสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สามารถร่วมกันทำนายการสื่อสารที่ส่งผลต่อการสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร ได้ร้อยละ 38.3 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หลักสัจจวาจา การพูดความจริง สามารถทำนายได้ร้อยละ 49.5, หลักมัทนภาษา การไม่พูดจาเหลวไหล สามารถทำนายได้ร้อยละ 12.0 และหลักอปิสุณวาจา การไม่พูดจาอุยงให้คนอื่นทะเลาะกัน สามารถทำนายได้ร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

3. การสื่อสารโดยประยุกต์ตามหลักพระพุทธศาสนาเพื่อสร้างความนิยมการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า 1. การประยุกต์หลักสัจจวาจา หรือการพูดความจริง การพูดความจริงช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและไว้วางใจระหว่างนักการเมืองและประชาชน ทำให้การตัดสินใจทางการเมืองเป็นไปอย่างมั่นใจและมีข้อมูลที่เพียงพอ ช่วยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้และการอภิปราย ส่งเสริมการสื่อสารโปร่งใสในนโยบายสาธารณะ และสร้างความไว้วางใจในรัฐบาลและผู้นำอย่างยั่งยืน 2. การประยุกต์หลักอปิสุณวาจา ช่วยให้นักการเมืองสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ไม่ยุยงให้เกิดความขัดแย้ง มุ่งเน้นความสามัคคี ความจริง และเมตตา ส่งเสริมบรรยากาศการมีส่วนร่วมที่เป็นกลาง นำไปสู่การเมืองที่โปร่งใสและประชาธิปไตยที่ยั่งยืน พร้อมสร้างความไว้วางใจและความนิยมจากประชาชนในระยะยาว 3. การประยุกต์หลักสันหาวาจาในการพูดจาไพเราะช่วยส่งเสริมความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร โดยเน้น 4 ด้านหลัก ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจ การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมการส่งเสริมการเรียนรู้ และการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี การพูดสุภาพและเคารพช่วยเพิ่มการเข้าใจ

ลดความขัดแย้ง และเสริมสร้างประชาธิปไตยในท้องถิ่น 4. การประยุกต์หลักมันตภาสาช่วยให้เห็นการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาครสื่อสารได้มีสาระและตรงประเด็น โดยเน้นความจริงใจและไม่เกินจริง เพื่อรักษาความไว้วางใจและเชื่อมั่นจากประชาชน การสื่อสารที่ชัดเจนและตรงไปตรงมาช่วยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเข้าใจนโยบายได้ดีขึ้น ส่งเสริมการเรียนรู้และการสนับสนุนจากประชาชนในกระบวนการทางการเมืองต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในสมุทรสาครขึ้นอยู่กับผลงาน ความซื่อสัตย์ และการทำงานเพื่อส่วนรวม นักการเมืองที่เข้าถึงประชาชน ช่วยเหลือชุมชน แก้ปัญหาในระดับพื้นที่ และตอบสนองความต้องการได้อย่างต่อเนื่อง มักได้รับการสนับสนุนสูง การใช้โซเชียลมีเดียช่วยสร้างภาพลักษณ์และเปิดให้ตรวจสอบได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกันประชาชนให้ความสำคัญกับคุณธรรม ความโปร่งใส มากกว่าการแจกของ และแนวโน้มการใช้เงินซื้อเสียงลดลง นักการเมืองที่สนับสนุนเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และสาธารณูปโภคจึงเป็นที่ยอมรับในสังคมที่พึ่งพาแรงงานอย่างสมุทรสาคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิงห์ สิงห์ขจร และคณะ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารในการสร้างความนิยมของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นจากการศึกษาพบว่า ผู้นำการเมืองท้องถิ่นควรมีประวัติช่วยเหลืองานสาธารณะอย่างต่อเนื่อง น่าเชื่อถือ พูดจริงทำจริง คิดเชิงพัฒนา แต่งกายเหมาะสม สื่อสารดี รับผิดชอบต่อประชาชน มีอัธยาศัยดี พูดคุยสนุก และเข้าถึงง่าย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ และงานวิจัยของพระมหาพิพัฒพงศ์ ฐิตธมโม (2565) พบว่า การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองสามารถสื่อสารให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการแก้ไขปัญหาให้ได้สำเร็จและโน้มน้าวให้ประชาชนเลือกมาเป็นตัวแทนของประชาชนได้ โดยประชาชนได้พิจารณาจากการติดตามข่าวสารและนโยบายของพรรคการเมืองทางช่องทางการสื่อสารทุกช่องทาง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจทางการเมืองและนำมาวิเคราะห์แยกแยะ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดสมุทรสาคร จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้ จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยหลักการสื่อสารที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สามารถร่วมกันทำนายการสื่อสารที่ส่งผลต่อการสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาครได้ร้อยละ 69.5 อภิปรายได้ว่า ด้านผู้รับสาร เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่จังหวัดสมุทรสาครคือ ลักษณะนิสัยและความรู้สึกภายในของประชาชนเอง ที่มีทั้งความคาดหวังและความวิตกกังวล ซึ่งสร้างความซับซ้อน

ให้กับกระบวนการรับสาร การสื่อสารจึงต้องมุ่งเน้นที่การปรับตัวให้เข้ากับลักษณะของกลุ่มเป้าหมายที่มีพื้นฐานต่างกันทั้งในด้านอายุ การศึกษา รวมถึงค่านิยมส่วนบุคคล เมื่อผู้รับสารได้รับข้อความที่แสดงถึงความจริงใจและเข้าใจชีวิตของตนเอง นอกจากนั้นแล้ว ผู้รับสารยังคาดหวังให้นักการเมืองท้องถิ่นสื่อสารด้วยวิธีที่เข้าถึงใจ เช่น ชัดเจน ทันสมัย พร้อมด้วยความซื่อสัตย์และความสามารถในการมองการณ์ไกล ซึ่งเปรียบเสมือนการส่งพลังบวกที่ช่วยปลูกเร้าให้เกิดความหวังใหม่ในสังคม เมื่อสารที่ส่งไปนั้นสะท้อนความเป็นตัวตนที่แท้จริงและยึดถือในความถูกต้อง มันจะกลายเป็นสื่อกลางสร้างสรรค์การเปลี่ยนแปลงในชุมชนและยกระดับความนิยมในเวทีการเมืองให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้นในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรยุทธ ชะนิล (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประยุกต์หลักพุทธธรรมและการสื่อสารทางกาเมืองของนักการเมืองเพื่อสร้างความนิยมสำหรับการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ด้านผู้รับสาร สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 21.4

หลักวจีสุจจริต 4 มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งสามารถทำนายความนิยมได้ถึงร้อยละ 38.3 โดยประกอบด้วยหลักความจริงใจที่สะท้อนผ่านการสื่อสารด้วยความซื่อสัตย์เปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา คำนึงถึงผลประโยชน์ของทุกฝ่าย ไม่เลือกปฏิบัติ ยึดหลักความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล ทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ ลดข้อสงสัย และเสริมสร้างความเชื่อมั่น และหลักความรับผิดชอบในการยอมรับข้อผิดพลาด พร้อมปรับปรุงเพื่อประโยชน์ส่วนรวม หลักวจีสุจจริต 4 จึงเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างนักการเมืองกับประชาชน นำไปสู่การสร้างคามนิยมอย่างยั่งยืนในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูศรีปริชากร (เลื่อน บุญยงค์) (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการสื่อสารเชิงพุทธเพื่อสันติสุขในสังคมไทย ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการสื่อสารเชิงพุทธเพื่อสันติสุขเป็นแนวทางการสื่อสารด้วยหลักสัมมาวาจาซึ่งเป็นทางสายกลางในมรรคมีองค์ 8 คือ วจีสุจจริต 4 อย่าง 1. เจตนางดเว้นจากการ พูดเท็จ 2. เจตนางดเว้นจากการพูดส่อเสียด 3. เจตนางดเว้นจากการพูดหยาบ 4. เจตนางดเว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ และหลักวาจาสุภาชีวิต คือ 1. พูดถูกกาล 2. พูดคำจริง 3. พูดคำอ่อนหวาน 4. พูดคำมีประโยชน์

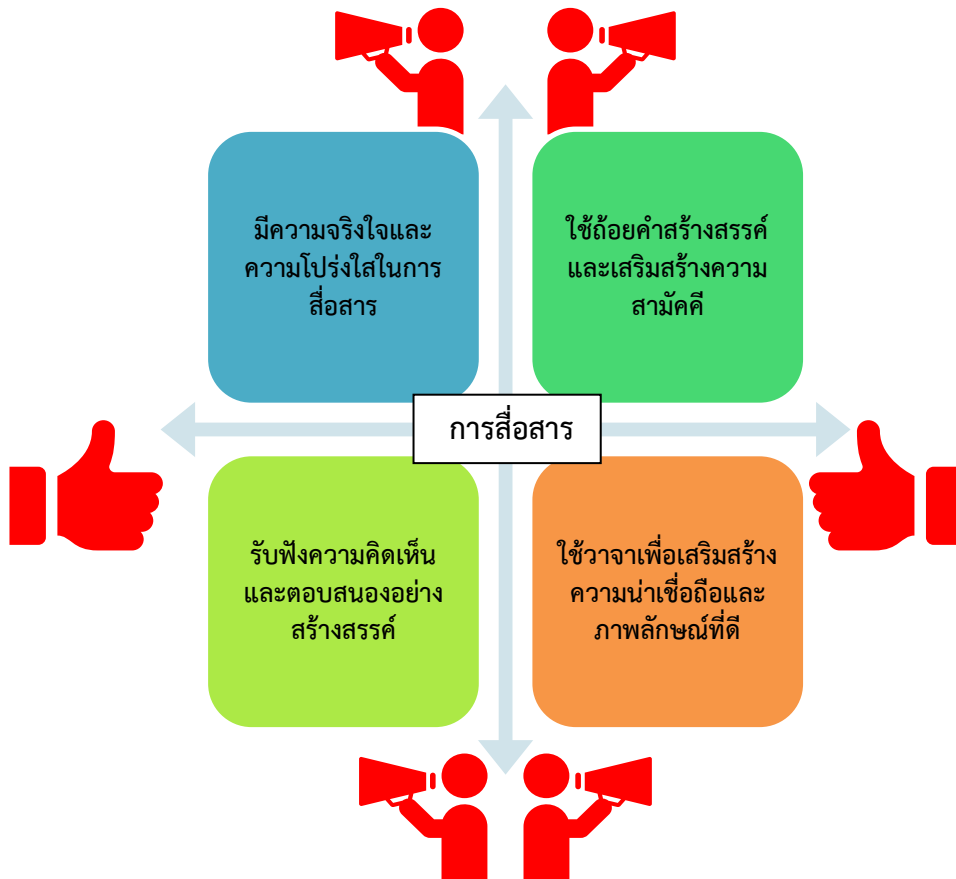
3. การสื่อสารโดยประยุกต์หลักวจีสุจจริตเพื่อสร้างความนิยมการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย 4 หลัก คือ ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ และไม่พูดเพ้อเจ้อ การปฏิบัติตามหลักเหล่านี้ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจจากประชาชน นักการเมืองที่พูดความจริงและใช้คำพูดที่สุภาพจะสะท้อนเสียงของประชาชนได้อย่างแท้จริง และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี การสื่อสารที่ชัดเจนและตรงประเด็นช่วยให้ประชาชนรับข้อมูลที่ถูกต้องและเข้าใจง่าย ส่งผลให้การ

ดำเนินงานของนักการเมืองได้รับการสนับสนุนจากประชาชนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพระอนุรักษ์ อนุรกษิโต และคณะ (2562) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ประโยชน์ของสัมมาวาจาในสถาบันครอบครัวของนักเรียนโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า สัมมาวาจาคือการพูดความจริง ใช้คำพูดที่สุภาพและเหมาะสมตามกาล แบ่งออกเป็น 3 ประการ ได้แก่ กถาสัมมาวาจา เจตนาสัมมาวาจา และวิธีสัมมาวาจา นักการเมืองท้องถิ่นต้องซื่อสัตย์ในคำพูดเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและภาพลักษณ์ที่ดี การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และเปิดใจรับฟังความคิดเห็นช่วยสร้างความเชื่อมั่นจากประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสมคิด สมปนโน และคณะ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักสุจริตมาพัฒนาศักยภาพของนักการเมืองท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาการนำหลักสุจริตมาพัฒนาศักยภาพนักการเมืองท้องถิ่น เน้นการประพฤติชอบทางวาจา ได้แก่ ไม่พูดเท็จ ส่อเสียด คำหยาบ และเพื่อเจ้า

การสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาครสามารถสร้างความนิยมทางการเมืองได้อย่างยั่งยืน หากประยุกต์ใช้หลักจริยธรรมเข้ากับการสื่อสารในทุกมิติ หลักจริยธรรมประกอบด้วย พูดความจริง มีสัจจะ พูดไพเราะ ปิยวาจา พูดสร้างสรรค์ อุตถจา และพูดถูกกาลเทศะ (ปฤจาทณิ) เมื่อนักการเมืองยึดหลักการเหล่านี้ จะช่วยให้เกิดความเชื่อถือจากประชาชน เพราะการพูดที่จริงใจ ไม่หลอกลวง ทำให้ประชาชนไว้วางใจ การพูดไพเราะและเคารพผู้ฟังช่วยลดความขัดแย้ง และสร้างสัมพันธภาพที่ดี การพูดอย่างสร้างสรรค์เน้นประโยชน์ส่วนรวม แสดงถึงจริยธรรมทางการเมือง และการรู้กาลเทศะยิ่งช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อนักการเมืองสื่อสารด้วยหลักจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ จะสร้างภาพลักษณ์ที่น่าเชื่อถือ โปร่งใส เป็นมิตร และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน นำไปสู่การได้รับความนิยม สนับสนุน และความไว้วางใจในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่นอย่าง

องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยเรื่อง การสื่อสารโดยการประยุกต์ตามหลักพระพุทธศาสนา เพื่อสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการในการวิจัยครบทุกขั้นตอน จากนั้นได้นำมาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้จากการวิจัย ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง จากองค์ความรู้ที่ได้อธิบายได้ว่า การสื่อสารโดยการประยุกต์ตามหลักจิตสุจริตเพื่อสร้างความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร ดังนี้

1. ความจริงใจและความโปร่งใสในการสื่อสาร ความจริงใจและโปร่งใสในการสื่อสารของนักการเมือง ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่น ลดข้อสงสัย ทำให้ประชาชนเห็นถึงความยุติธรรม มีความรับผิดชอบ และส่งผลต่อความนิยมในระยะยาว

2. การใช้ถ้อยคำสร้างสรรค์และเสริมสร้างความสามัคคี ช่วยให้นักการเมืองท้องถิ่นสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นความร่วมมือในชุมชน ลดความขัดแย้ง เสริมภาพลักษณ์ที่อบอุ่น น่าเชื่อถือ และได้รับการสนับสนุนอย่างแข็งแกร่งจากประชาชนในกระบวนการพัฒนาและการเมืองท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

3. การรับฟังความคิดเห็นและตอบสนองอย่างสร้างสรรค์ ช่วยให้นักการเมืองท้องถิ่นเข้าใจความต้องการของชุมชน เกิดความร่วมมือในการพัฒนา ตอบสนองด้วยเหตุผลและความตั้งใจจริงสร้างความไว้วางใจ ประชาชนรู้สึกมีคุณค่าและมีส่วนร่วม ส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีและความนิยมทางการเมืองอย่างมั่นคง

4. การใช้วาจาเพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ที่ดี การใช้วาจาอย่างระมัดระวัง ตรงไปตรงมา และสอดคล้องกับคำมั่นสัญญา ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและความน่าเชื่อถือให้นักการเมืองท้องถิ่น ประชาชนรับรู้ถึงความจริงใจและความรับผิดชอบ ส่งผลให้เกิดความไว้วางใจและความนิยมที่มั่นคงในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านความเป็นตัวแทน พรรคการเมืองควรมีนโยบายจัดโครงการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เช่น สังคหวัตถุ 4 เช่น ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตตา เพื่อเสริมสร้างจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่น

2. ด้านการขยายช่องทางมีส่วนร่วมทางการเมือง พรรคการเมืองควรมีนโยบายสนับสนุนกลไกประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น

3. ด้านการสร้างกระบวนการเรียนรู้ หน่วยงานจัดการศึกษาในพื้นที่ควรมีนโยบายจัดให้มีหลักสูตรเสริมหรือวิชาเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย เพื่อปลูกฝังความรู้และทักษะทางการเมืองตั้งแต่วัยเยาว์

4. ด้านนโยบายสาธารณะ นักการเมืองท้องถิ่นควรมีนโยบายสร้างความโปร่งใสและตรวจสอบได้

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ด้านความเป็นตัวแทน นักการเมืองท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและเสนอข้อเสนอแนะ เพื่อแสดงถึงความเคารพและการให้ความสำคัญกับประชาชน

2. ด้านการขยายช่องทางมีส่วนร่วมทางการเมือง นักการเมืองท้องถิ่นควรมีเวทีพูดคุยในชุมชนเป็นระยะ เช่น เวทีสภากาแฟทางการเมือง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยตรงกับนักการเมืองท้องถิ่น

3. ด้านการสร้างกระบวนการเรียนรู้ นักการเมืองท้องถิ่นควรจัดเวทีสาธารณะหรือกิจกรรมเสวนาที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มได้เข้ามาเรียนรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

4. ด้านนโยบายสาธารณะ พรรคการเมืองควรส่งเสริมให้นักการเมืองท้องถิ่นมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์และเทคนิคการสื่อสารที่โปร่งใส เพื่อให้ให้นักการเมืองสามารถสร้างความน่าเชื่อถือในการนำเสนอนโยบาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับการสร้างพื้นที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อความร่วมมือระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นและประชาชนในจังหวัดสมุทรสาคร

2. ควรวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อความร่วมมือระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นและประชาชน

3. ควรวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายสาธารณะ

4. ควรวิจัยเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายร่วมมือระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นและสื่อมวลชนในการส่งเสริมการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส

5. ควรวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์และสื่อสังคมเพื่อเสริมสร้างความตระหนักและกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองในระดับท้องถิ่น

6. ควรวิจัยเกี่ยวกับการนำหลักจริยธรรมทางการเมืองมาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารของนักการเมืองท้องถิ่นผ่านช่องทางดิจิทัล และผลต่อความไว้วางใจและความสัมพันธ์กับประชาชน

เอกสารอ้างอิง

ธีรยุทธ ชะนิล. (2566). การประยุกต์หลักพุทธธรรมและการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองเพื่อสร้างความนิยมสำหรับการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ดุष्ฎิณิพนธ์ปรัชญาดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์).

พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระครูศรีปริชากร (เลื่อน บุญยงค์). (2561). แนวทางการสื่อสารเชิงพุทธเพื่อสันติสุขในสังคมไทย (ดุष्ฎิณิพนธ์พุทธศาสตรดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา).

พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระนุชิต นาคเสน. (2565). การพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองตามแนวพระพุทธศาสนาของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ดุष्ฎิณิพนธ์ปรัชญาดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาพิพัฒพงศ์ ฐิตธมโม. (2565). การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการสื่อสารของนักการเมืองไทย. วารสารสิทธิปริทรรศน์, 23(2), 149-162.

- พระมหาสมคิด สมปนโน และคณะ. (2564). การนำหลักสุจริตมาพัฒนาศักยภาพของ
นักการเมืองท้องถิ่น. *วารสารมหาจุฬาทานีปริทรรศน์*, 3(5), 40-52.
- พระอนุรักษ์ อนุรกิโต และคณะ. (2562). การศึกษาวิเคราะห์ประโยชน์ของสัมมาวาจา
ในสถาบันครอบครัวของนักเรียนโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช.
วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม. 3(2), 28-40.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วัฒนา นนทิต. (2558). การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง
ท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองท่าช้าง อำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
วารสารนวัตกรรมการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, 3(1), 37-51.
- สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร. (2564). *กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)*. สมุทรสาคร: สำนักงานจังหวัด
สมุทรสาคร.
- สิงห์ สิงห์ขจร และคณะ. (2562). การสื่อสารในการสร้างความนิยมของผู้นำทางการเมือง
ท้องถิ่น. *วารสาร อัล อิกมะฮู มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*, 9(18), 197-209.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.